

Gustav Frištenský

Kadidlo už čmoudí, hasne,
v Drásově pláč ustává-
záhy zetlí tělokrásné
Frištenského Gustava .

Sílou těla slávy získal
Gustav čas si za krátký-
jem zřídka v ringu pískal
soudce obě lopatky .

Smrt ho stiskla volným chvatem,
mústek mu už nepomoh , -
a tak umřel pokryt zlatem,
zůstaviv nám věně stoh.

Ve sněmovně mít tak Gustu,
hoj, to by byl shon a ruch,
až by v rvačky divé vzrůstu
na čerstvý vše vyndal vzduch.

Nuže, Gusto spinkej blaze,
bicepsů svých ukaž noc
na rajské teď na podlaze ,
Dejti pánbůh dobrou noc.

att.

Pověst u umrti G. Frištenského povstala umrtím otce, Josefa Frištenského z Hybernsl ulice v Praze, který zemřel v pražské nemocnici.